

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

judicandum, cum danda largiris, quam cum data recipis.

DECAS VIII.

71. Ut pro cæteris sanè judices, fac semper proximus personam tuam occupet, & tu illius. Si malè habitus es, cogita te alterum malè accepisse. Si offensusi quempiam, credito te ab alio offensusum: ità querelas tuas sapienter composueris.

72. Quod in alterum contuleris, nunquam videatur magnum; quod ab alio acceperis, nunquam parvum. In minuta aliorum errata nè irruas acerbis arbiter, neque tua graviora excuses quasi nescius errare.

73. Non expetas semper aliis justitiam, tibi verò gratiam; alios strictè, te clementer ac suaviter haberi. Quæ maledici imponunt, non te commoveant illico, illud autem, quod tu dixeris, nè innocuum putes.

74. Si quem propensius colueris, non continuo à culpa exemptum credas: neque si quem oderis, confestim quidquid egerit, scelestum putes. Malè semper

judicatur affectibus, ibique ſententia ſuſpecta eſſe debet, ubi ſui amans animus pro ſe arbiter ſedet. Amor pretium rebus non tribuit, ſed accipit. Poſteſt in adverſo tibi latere virtutis aliquid, uti in amato tantundem vitii.

75. Monſtrum ſis, ſi cor duplex habueris, quorum alterum tuis, alterum alienis rationibus impendas. Nempe uni Ratio- nis Legi Voluntas obtemperet. Unde profint, non unde delectent, res æſtimandæ ſunt. Mentem in verum fige, non in apparentia boni ſimulacra.

76. Cæteris cur ſuccenſeas, quòd commodis ſuis invigilent; cùm & ipſi patiantur te tuis ſtudere? Non te offendat, quòd alii querantur de te, ſi velis, ut ipſi credant, juſtas eſſe querelas tuas.

77. Talem te habe cum aliis, qualis cupis haberi ab illis: talis quoque ſtudeas eſſe cum Deo, qualem ille ſe exhibet tibi. Ab ea, quâ ille te accipit, ratione diſce, quàm tu in alios debeas ſervare. Patiens tolerat, quæ facis, mala, nec deſinit opẽ tibi & gratiam largiri. Quid quereris, ſi ex tuo te more homines accipiant, & uti
tu

tu Deo, pro gratia injurias reponant? qui noverit se, abutendo creaturis offendisse Numen, pati debet, ut & illa instrumenta fiant vindicis Dei, rependantque injuriam ipsi irrogatam. Ne unicæ quidem obmurmurandum est: singulæ enim ultrices sunt sui Creatoris.

78. Dei arbitrio te tuæque ex integro permitte: solatium sit, quidquid statuerit de te ab æterno. Sive te obscurum velit, seu gloriâ fulgentem: sive donis & gratiis abundare, seu omnibus destitui: sive anxium compungi, seu liberum deliciari: quæcunque demum aspiret tibi fors favoris aut pressuræ, te fidum & amantem ei præbe. A piissima illius manu, quidquid ingruit, seu grave sit aut maximè adversum, animo excipe non patienti solum ac demisso, sed hilari etiam ac grato, confidens nihil non à paterna illius providentia disponi in bonum tuum.

79. Quando malum avertere, aut in melius commutare nullo conatu potes, curam omnem permitte Deo: expectanda est modestè Divina sententia, quæ sapientissimus Arbiter statuatur vel amoliri

penitus malum, vel bonum indè elicere.

80. Si non potes hilariter, certè moderatè tuleris, quæ tibi infertur injuria. Probra sustinuit Christus longè acerbiora mansuetudine infueta. Cohibe impetum surgentis iræ, & oculos intende in Divinam manum, quæ justissimè, & nullus dubita, ex purissimo amore patitur tibi malum irrogari, etiam ab homine ignaro se administrum esse, & adimplere consilia illius.

DECAS IX.

81. Age potiùs, quod alieni arbitrij est, quàm quod tui: fac, voluntatem Dei, fac voluntatem fratris, fac voluntatem injuriantis & inimici, si absque peccato potes, potiùs quàm tuam. Nempe nihil ità æstima veris, uti pretium obedientiæ.

82. Supra alios te nunquam extuleris: præter te contempseris neminem: æstima te inferiorem, quin & vilio rem cæteris: patere, ut illi tibi legem dicant, & propter Deum te omnibus probare stude: monita etiam postremorum nè respueris: denique convenientius duxeris demissè culpam agnoscere, quàm cum pertinacia amoliri.